

POSTANOWIENIE

Dnia 6 sierpnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski (przewodniczący)

SSN Zbigniew Puskarski

SSN Andrzej Tomczyk (sprawozdawca)

w sprawie **A. J.** , skazanego z art. 280 § 2 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 6 sierpnia 2020 r.,
zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego
z dnia 1 lipca 2020 r., sygn. akt III KO 48/20,
o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania
wobec jego oczywistej bezzasadności, w sprawie zakończonej
prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 15 lutego 2001 r., sygn. akt II AKa (...),
zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 15 listopada 2000 r.,
sygn. akt II K (...),

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 1 lipca 2020 r., sygn. akt III KO 48/20, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia wniosku A. J. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 15 lutego 2001 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 15 listopada 2000 r., sygn. akt II K (...), wobec uznania, że jest on oczywiście bezzasadny.

Zażalenie na ww. postanowienie wniósł skazany A. J. . Z treści tego środka odwoławczego wynika, że zdaniem skarżącego Sąd Najwyższy niezasadnie nie zaaprobował argumentacji przedstawionej we wniosku o wznowienie.

Jednocześnie autor zażalenia wniósł o przedstawienie przez Sąd Najwyższy okoliczności umożliwiających wznowienie postępowania w jego sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Stosownie do treści art. 545 § 3 k.p.k., sąd odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie nawet bez potrzeby wzywania do usunięcia jego braków formalnych (np. poprzez sporządzenie i podpisanie go przez podmiot profesjonalny, względnie uiszczenie opłaty), jeżeli już z samej treści tego wniosku wynika, że jest on oczywiście bezzasadny. Rozwiązanie to, gwarantujące wstępną kontrolę wniosku o wznowienie postępowania, wprowadzono po to, aby wyeliminować obowiązek przeprowadzania różnego rodzaju czynności procesowych związanych z wnioskiem, który w stopniu oczywistym i tak nie może doprowadzić do wznowienia postępowania.

Sąd Najwyższy w pisemnych motywach rozstrzygnięcia zaskarżonego postanowienia prawidłowo przyjął, że skazany we wniosku nie przedstawił żadnych okoliczności, które w świetle art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. oraz art. 540b k.p.k. uzasadniałyby przeprowadzenie postępowania wznowieniowego. Decyzja o skorzystaniu z trybu określonego w art. 545 § 3 k.p.k. była zatem właściwa.

Zaprezentowane natomiast w środku odwoławczym stanowisko skarżącego sprowadza się jedynie do jednozdaniowego wyrażenia braku akceptacji nieuznania przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 1 lipca 2020 r. skuteczności argumentów mających stanowić podstawę do wznowienia postępowania.

Lektura środka odwoławczego wskazuje na to, że jego autor w ramach postępowania odwoławczego przede wszystkim żąda ponownej analizy tych samych okoliczności, które były podnoszone we wniosku o wznowienie i zostały już zweryfikowane przez Sąd Najwyższy w postępowaniu zakończonym wydaniem zaskarżonego postanowienia. Trzeba zaznaczyć, że niezasadność podstaw wznowienia postępowania przedstawionych przez A. J. została wykazana i omówiona w tym orzeczeniu wyczerpująco, rzetelnie i w zgodzie z obowiązującymi

standardami procesowymi. Wbrew oczekiwaniom skarżącego należy zauważyć, że samo wyrażenie przez stronę niezadowolenia z wydanego rozstrzygnięcia nie jest wystarczające do skutecznego zakwestionowania zaskarżonego orzeczenia.

Jednocześnie trzeba mieć na uwadze, że wznowienie postępowania następuje w wyniku spełnienia określonych w rozdziale 56. Kodeksu postępowania karnego przesłanek, na wniosek strony lub z urzędu. Analiza sprawy nie wykazała podstaw do uruchomienia procedury wznowienia postępowania z urzędu. W tej sytuacji należy uznać, że to na autorze wniosku o wznowienie spoczywa ciężar odszukania i przedstawienia okoliczności uprawdopodobniających zasadność tego środka zaskarżenia. Nie do zaakceptowania jest więc żądanie kierowane przez skarżącego, dotyczące wskazania przez Sąd Najwyższy argumentów skutkujących wznowieniem postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.